

SFS 2004:819

Utkom från trycket
den 9 november 2004

Lag om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare;

utfärdad den 28 oktober 2004.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att i fråga om lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare

dels att 12 § skall upphöra att gälla,

dels att 2, 4, 11, 13, 14 och 15 §§ skall ha följande lydelse.

2 § Ersättning utges i form av smittbärappenning och resekostnadsersättning.

Frågor om ersättning handhas av Försäkringskassan.

4 §² Smittbärappenning utges med ett belopp som motsvarar smittbärares sjukpenning och sjukpenningtillägg enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Vid tillämpning av 3 kap. 4 § första stycket och 10 a § första stycket nämnda lag skall dock gälla att smittbärappenning utges även för den första dagen i ersättningsperioden.

Om smittbärares inte är sjukpenningförsäkrad enligt lagen om allmän försäkring och inte heller skulle ha varit det om Försäkringskassan känt till samtliga förhållanden, bestäms smittbärappenningen till det belopp sjukpenningen skulle ha utgjort om den hade beräknats enligt föreskrifterna i den lagen. Vid tillämpning av 3 kap. 4 § första stycket lagen om allmän försäkring skall dock gälla att smittbärappenning utges även för den första dagen i ersättningsperioden. Smittbärappenning enligt detta stycke beräknas alltid utan hänsyn till föreskrifterna i 3 kap. 10–10 b §§ nämnda lag. Som inkomst av anställning får i fall som avses nu räknas även ersättning för eget arbete från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller som är en utländsk juridisk person, när arbetet har utförts i arbetsgivarens verksamhet utomlands.

11 § En ansökan om ersättning skall göras skriftligen hos Försäkringskassan.

Till en ansökan om smittbärappenning som grundas på beslut enligt 3 § 1 skall fogas en kopia av beslutet eller ett intyg med uppgift om beslutets innehåll.

¹ Prop. 2003/04:152, bet. 2004/05:SfU4, rskr. 2004/05:8.

² Senaste lydelse 1997:567.

Till en ansökan om smittbärrpenning som grundas på förhållande som anges i 3 § 2 eller en ansökan om resekostnadsersättning skall fogas ett intyg om den företagna åtgärden.

13 §³ Försäkringskassan skall besluta om återbetalning av ersättning, om den som tagit emot ersättning genom oriktiga uppgifter eller genom underlåtenhet att fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet eller på annat sätt har förorsakat att ersättning har utgetts felaktigt eller med för högt belopp. Detsamma gäller om ersättning i annat fall har utgetts felaktigt eller med för högt belopp och mottagaren skäligen borde ha insett detta. Om det finns särskilda skäl, får Försäkringskassan medge befrielse helt eller delvis från återbetalningsskyldighet.

Om återbetalningsskyldighet har ålagts någon enligt första stycket, får Försäkringskassan vid senare utbetalning till denne hålla inne ett skäligt belopp i avräkning på vad som har utgetts för mycket.

Avdrag på en ersättning enligt denna lag får vidare göras om någon enligt beslut av Försäkringskassan eller Premiepensionsmyndigheten är återbetalningsskyldig för en ersättning som har utgetts på grund av en annan författning. Har avdrag gjorts med anledning av beslut om återbetalningsskyldighet av premiepension skall det avdragna beloppet överlämnas till Premiepensionsmyndigheten.

14 §⁴ Föreskrifterna i 20 kap. 10–13 §§ lagen (1962:381) om allmän försäkring om omprövning och ändring av Försäkringskassans beslut samt om överklagande av Försäkringskassans och domstols beslut tillämpas även i ärende om ersättning enligt denna lag.

Ett beslut i ärende om ersättning enligt denna lag skall gälla omedelbart, om inte något annat anges i beslutet eller bestäms av en domstol som har att pröva beslutet.

15 §⁵ I fråga om ersättning enligt denna lag tillämpas även följande föreskrifter i lagen (1962:381) om allmän försäkring, nämligen

- 20 kap. 2 a § om provisoriskt beslut,
- 20 kap. 3 § om indragning eller nedsättning av ersättning,
- 20 kap. 5 § om preskription,
- 20 kap. 6 § om förbud mot utmätning och om överlåtelse,
- 20 kap. 7 § om skadestånd,
- 20 kap. 8 § första–tredje styckena och 9 § om skyldighet att lämna uppgifter,
- 20 kap. 8 § fjärde stycket om utredningsåtgärder,
- 20 kap. 9 a § om undantag från sekretess,
- 20 kap. 16 § om verkställighetsföreskrifter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

2. Beträffande omprövning eller överklagande av beslut som har meddelats av en allmän försäkringskassa tillämpas föreskrifterna i punkt 4 ikraft-

³ Senaste lydelse 2002:197.

⁴ Senaste lydelse 1998:95.

⁵ Senaste lydelse 1998:95.

trädande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2004:781) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring. Vidare tillämpas föreskriften i punkt 5 samma ikraftträdande- och övergångsbestämmelser om avvísningsbeslut har meddelats av en allmän försäkringskassa.

SFS 2004:819

På regeringens vägnar

BERIT ANDNOR

Björn Reuterstrand
(Socialdepartementet)

